

er overhovedet at blive til Gavn for Apotekervæsenet her i Landet, og jeg tror, der vil blive rigelig Brug for de Penge, der hidtil er opsparet, og for dem, der vil komme ind ved en Fortsættelse med de nu bestaaende Afgifter; der er i dette Øjeblik, saa vidt jeg husker, godt 3 Mill. Kr. i Apotekerfonden.

Det er ikke af stor Betydning, men jeg vil dog pege paa en anden Begrundelse eller Motivering, som er anvendt af Udvalget. Dette har søgt at vise, hvor lidt en Indehaver af et personligt Privilegium har ud af at forøge Apotekets Nettoindkomst. Mansiger om dette Punkt følgende: „Idet de almindelige Skatter paa Indkomst i de senere Aar er steget, saa at de mange Steder for Indtægter af denne Størrelse udgør 20 pCt., vil en Apoteker ved at forøge sin Nettoindtægt nominelt f. Eks. fra 12 000 Kr. til 13 000 Kr. forhøje sin Apotekerafgift med 600 Kr. og sin Skat med ca. 200 Kr. og saaledes selv kun faa 200 Kr. i Udbytte af Forøgelsen.“ Det er mig uforstaaeligt, hvorledes man kan stille et saadant Regnestykke op. Det drejer sig om 1 000 Kr.s Merindkomst, og deraf skal der altsaa paa Forhaand til Apotekerfonden svares 600 Kr.s Afgift, som selvfølgelig er skattefri. Tilbage bliver der 400 Kr. Hvorledes Apotekeren med 20 pCt. i Skat skulde komme til at betale 200 Kr. af dette, er mig ganske uforstaaeligt. Jeg forudsætter, at man her er kommet til at sige noget andet, end man mener, og at der i Virkeligheden ligger en sund Tanke bag ved, men saaledes som det her fremtræder, synes jeg, det er ganske urigtigt og virker noget tendentiøst; det virker forstemmende paa mig: „Man merkt die Absicht und wird verstimmt“. Jeg har, som sagt, ikke kunnet finde nogen virkelig Begrundelse for denne Nedsættelse og er derfor meget betænkelig med Hensyn til, om mit Parti vil kunne slutte sig dertil.

Jeg talte om Medicinalpriserne; de er nævnt i Bemærkningerne til Lovforslaget, og vi glider dermed lige ind i det, der for Befolkningen i Almindelighed i Virkeligheden er Sagens Kærne, naar Talen er om Apotekerne. Det paahviler mig da her at udtale, at det indenfor mit Parti er en vidt udbredt Anskuelse, at Medicinalpriserne er for høje, og at Salget og Tilberedningen af for mange Varer er forbeholdt respektive Apotekerne og Farmaceuterne. Det ligger nær, at der her fremkommer en Kritik. Kritikken ligger lige for, allerede af den Grund, at en Mængde Mennesker ved, hvad Raastofferne til Medicin koster, og det maa da virke meget paafaldende at se den

Mangedobling, der finder Sted, naar Medicinalpriserne skal udregnes. Man ved endvidere, at en stor Del af Medicinalvarerne nu fremstilles fabrikmæssigt under Kontrol af Staten, og det er da ikke saa underligt, at man ude i Befolkningen mange Gange tænker: hvorfor i Herrens Navn skal disse Varer, der er kontrolleret og garanteret fra Fabrikken, udleveres til Befolkningen gennem et Apotek med en meget betydelig Opgæld? Det er ogsaa paafaldende for mange, jeg tror navnlig for mange Mennesker, der har med kommunal Forvaltning og lignende at gøre, at Medicinaltilvirkningens Grænser er trukket saa skarpt, at i store Hospitaler, store Lejre og lignende Steder, hvor man har en Læge, der bestemmer, hvorledes en Medicin skal være sammensat, og er rede til selv at fremstille den paagældende Blanding, har denne Læge ikke Adkomst dertil, men er, med betydelig Udgift for den paagældende Institution, altsaa oftest for Stat og Kommune, henvist til at rekvirere Varerne fra Apotekerne.

I denne Forbindelse kommer jeg uvilkaarlig til at røre ved et Spørgsmaal, der egentlig ligger udenfor Sagen, nemlig Spørgsmaalet om Fabriksmedicin i de saakaldte Originalpakninger. Jeg tror ogsaa, dette Forhold har været medvirkende til den Irritation med Hensyn til Medicinalpriserne, der findes ude i Befolkningen. Jeg har i et Tidsskrift for Apotekerne, der kortelig kaldes „Archivet“, fundet fremdraget en lang Række Tilfælde, hvor det fastslaas, hvad Lægemedlerne koster, naar de, om jeg saa maa sige, serveres i Originalpakningen, altsaa pyntede af en Fabrik, oversukrede, overtrukne med Chokolade og lignende, i Sammenligning med, hvad de samme Lægemedler koster, naar de findes i et Præparat, der er fremstillet paa Apoteket. Det drejer sig i Almindelighed om det dobbelte, det tredobbelte og lignende, som Publikum maa betale, fordi Lægerne foreskriver Originalpakning. Det er mig ret uforstaaeligt, hvorfor Lægerne gør det. Jeg skal ikke komme dybt ind paa, hvad der er deres Motiver, men jeg synes, der kommer til at ligge et tungt Ansvar paa Lægerne, hvis de af Bekvemmelighedshensyn eller af den ene eller den anden Grund paa den Maade fordyrer Medicinforbruget for deres Patienter.

Maa jeg efter denne Kritik straks sige, at jeg paa ingen Maade paa Forhaand dømmer i denne Sag eller bryder Staven over noget af det, der foregaar. Jeg er paa det rene med, at der spiller en Mængde Forhold ind, som maa virke medicinfordyrende. Jeg